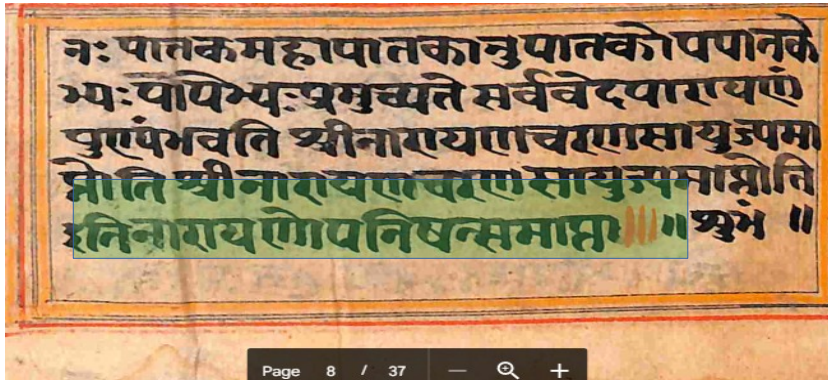
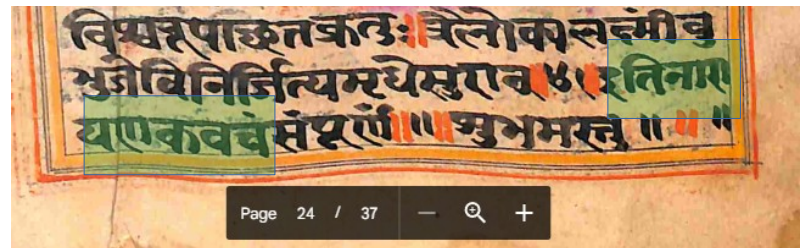

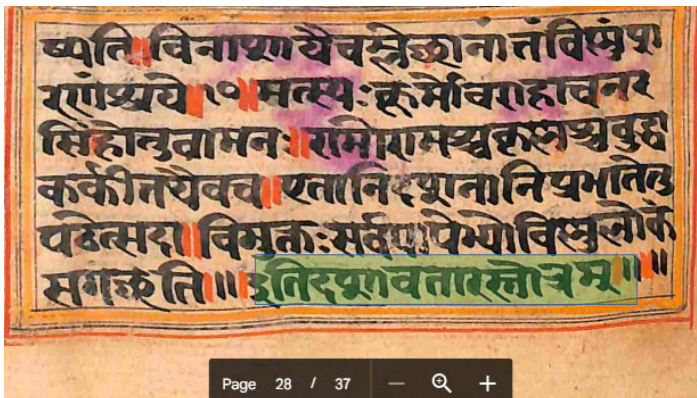
Narayana Upanishad

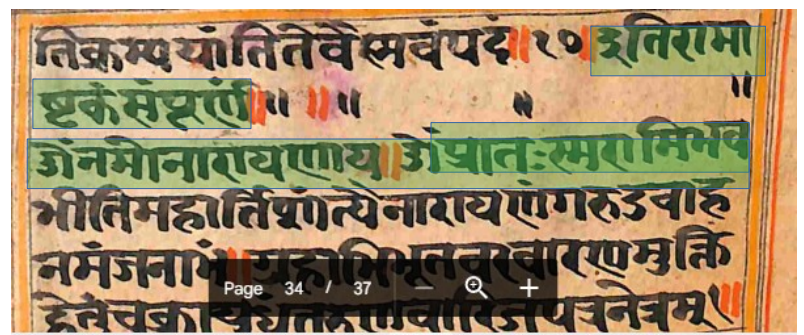
Narayana Kavacham

Dasha Avatara Stotram

Rama Ashtakam – Narayana (PrataH) Stotra

ना०
५०
१

ॐ नमो नारायणाय ॥ ॐ अथ पुरुषोद्भव
नारायणोक्तम् ॥ यन्मास्ते येति
नारायणत्वात् जायते ॥ मनः सर्वे दि
द्याणि च ॥ एवं वायुर्ज्योतिरापः ॥ पृथ्वी वि
श्वस्यधारिणी ॥ नारायण इह ज्ञाय
ते ॥ नारायण इहो जायते ॥ नारायण

दिद्रो जायते नारायणात्प्रजापतिः प्रजा
 यते नारायणाद्वायुश्चादित्या रुद्रा वस
 वः सर्वाणि च्छंदोऽसि नारायणादिवसमु
 त्पद्यन्ते नारायणात्प्रवर्धन्ते नारायणे
 प्रलीयन्ते अथ पुरुषोद्भवैर्नारायणो ब्र
 ह्मा च नारायणो रुद्रश्च नारायणो शक्र

नित्यो

ना०
उ
२

नारायणः अधश्च नारायणः ऊर्ध्वच ना
रायणो दिशश्च नारायणः तत्रैव हि
नारायणः नारायण एवेदं सर्वं यद्भूतं
यच्च भव्यं निष्कलं को निरंजनो निर्वि
कल्पो निराकारो निराधारो निरायु
तो शुद्धो दिव्य एको नारायणो नदिती

योस्तिकाश्चत य एवं वेद स विष्णुरेव भव
ति स विष्णुरेव भवति ॐ इत्यग्रे व्याहारे
नम इति पञ्चात् नारायणायैत्युपरि
ष्टात् ॐ इत्येकाक्षरं नम इति द्विअक्षरे
नारायणायैति पञ्चाक्षराणि एतद्वेना
रायणस्याष्टाक्षरपदमधीते यो ह वै

ना०
५०
३

नारायणस्याष्टाक्षरपदमधीते सोऽनुप
लवः सर्वमायुरेति विंदति प्राजापत्यं
रायस्पोषं गोपत्यं ततोऽमृतत्वमश्नु
ते ततोऽमृतत्वमश्नुते इति प्रत्यगानं
दंब्रह्मपुरुषं प्राणवस्वरूपमकारउ
कारमकारा इति तेन तान्येकधा स

मभवंस्तदेतदोमिति यमुक्तामुच्यते जं
तुर्जन्मसंसारबंधनात् ओं नमो नाराय
णाय इति मंत्रोपासकी वैकुंठभुवनंग
मिष्यति तदिदं परंपुरुषं पुंडरीकाक्षं
विज्ञानघनं तस्मादित्यवभासमानमे
तावन्मात्रमोम् ॥ ब्रह्मण्येदिव कीपुत्रो

ना०
३०
४

ब्रह्माण्योमधुसूदनश्चित्सर्वभूतस्य मे
कं नारायणं कारणं परं ब्रह्मोम् एतद
धर्वणशिरोयोधीते पापेः पापे भवति
सायमधीयानोदिवसकृतं पापं नाशय
ति प्रातरधीयानोरात्रिकृतं पापं नाशय
ति माध्यदिनमादित्याभिमुखोधीया

नः पातकमहापातकानुपातकोपपातके
भ्यः पापेभ्यः प्रमुच्यते सर्ववेदपारायणं
पुण्यं भवति श्रीनारायणचरणसायुज्यमा
प्नोति श्रीनारायणचरणसायुज्यमाप्नोति
इति नारायणोपनिषत्समाप्ता ॥ ॥ शुभं ॥

ना०
क०
५

जेनमोनारायणाय॥ राजोवाच ययागुप्तः
सहस्राक्षः सवाहानरिपुसैनिकान् क्री
डन्निवविनिर्जित्यत्रैलोक्याचुभुजेस्थिये ।
भगवंस्सन्ममाख्याहि वर्मनारायणात्म
कं । तथाततायिनः शत्रून् येन गुप्तो जय
नमृधे ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच । वृतः पुरोहित

स्त्वाष्ट्रोमहेदायावृष्टते नारायण त्व
 वर्माहृतदिहैकमनाः शृणु ॥३॥ विश्वरूप
 उवाच धौतांघ्रिपाणिशचम्य सपवित्र उद
 झ्रुतः कृतस्वांगकरन्यासो मंत्राभ्यां वा
 ग्यतः शुचिः ॥४॥ नारायणं परं चर्म संनये
 द्वय आगते पादयोर्जानुनोरुर्वोरुदरे ह

ना०
क०
६

द्ययोरसि॥ मुखेशिरस्यानुपूर्य्यो दोकाराक्षी
निचिन्पसेत्॥ उं नमो नारायणायेति विप
र्ययमथापि वा॥ करन्यांसततः कुर्याद्द्वादशा
क्षरविद्यया॥ ६॥ प्रणवादि यकारांतमंगु
ल्यंगुष्टपर्वसु॥ न्यसेद्दृढयमोंकारं विक
रमनुमूर्धनि॥ ७॥ षकारंतु भ्रुवोर्मध्ये एका

रं शिखयादिशेत् । वेकारं नेत्रयोर्ध्वं ज्ञान
 कारं सर्वसंधिषु । दं मकारं मस्रमुद्दिश्य
 मंत्रमूर्तिर्भवेद्दुःखः । सविसर्गं फडंतं तु स
 र्वदित्तु विनिर्दिशेत् । २॥ ओं विष्णवे नमः
 आत्मानं परमं ध्यायेद्ध्येयं षट्शक्तिभि
 र्युतं । विद्यानेजरूपो मूर्तिमिमं मंत्रमु

ना०
क०
७

राहरेत् ॥ १० ॥ ओं हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षां न्य
स्तं द्विपद्मः पतंगेन्द्रपृष्ठे ॥ दरा रिचमं सि
गदेषु चापपापान् दधानोष्टगुणोष्टबा
हुः ॥ ११ ॥ जल्लिषुमां रत्नतुमत्स्यमूर्तिर्यादो
गणोभ्यो वरुणास्यपापान् ॥ स्थल्लिषुमाया
वदुवामनोच्यात्रिविक्रमः खेवतुविश्व

रूपः १२ दुर्गेष्वद्व्याजिमुखादिषु प्रभुः पा
 यान्नसिंहोसुरयूथपारिः विमुंचतो यस्य
 महादहामंदिषो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भाः
 १३ रत्नत्वसौमाधनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्र
 यो न्नीतयरो वराहः रामो दिक्कटेष्टयवि
 प्रवासे सलत्तमणो व्याघ्रनायकोऽस्मा

ना०
क०
८

न० १४॥ मामुग्रधर्मादखिलात्प्रमादान्नारा
यणः नरश्चहासात् दत्तस्त्वयोगादथ
योगनाथः पात्याद्गुणेशः कपिलः कर्म
बन्धात् १५ सनत्कुमारोचतुकामदेवा
द्द्वयशीर्षामां पथिदेवहेलनात् देव
र्षिवर्यः पुरुषार्चनांतरात् कूर्मो हरि

मं निरयादशेषात् ॥ ६ ॥ धनं तरिर्भगवा
 न्यात्पपय्यात्तद्वद्वाद्रयादृषभो निजिता
 त्मा यज्ञश्चलोकादवतात्कृतांताद्वलोग
 णात्कीधवशादहंदिः ॥ ७ ॥ द्वैपायनो भग
 वानप्रबोधाद्बुधस्तु पाषंडगणात्प्रमा
 दात् कल्किः कलेः कालमलात्प्रपा

ना
क०
२

तुधर्मावनायोरुक्ततावतारः ॥ १५ ॥ मां
केषावोगदद्यात्प्रातरव्याह्ने विंदस्मासंग
वश्चात्तवेणुः नारायणः प्राक्नेत्रदत्तप
त्तिर्मध्यं दिने विसृजं रीदृपाणिः ॥ १६ ॥ दे
वोपराद्रेमधुहोग्रधन्वासायं त्रिधामा
वतुमाधवो मां दोषेहृषीकेश उतार्थ

शत्रे निशीथ एको वतुपद्मनाभः ॥ २० ॥ श्री
 वत्सधामा पररात्र ईशः प्रत्पूष ईशो सि
 धरो जनार्दनः ॥ दामोदरो व्यादनुसंध्यं प्र
 भाते विश्वेश्वरो भगवान्कालमूर्तिः ॥ २१ ॥
 चक्रं युगांता नलतिगमने मिभूमत्संमता
 द्भगवत्प्रयुक्तं ॥ दंदग्धि दंदग्धरि सेन्यमा

ना०
क०
१०

शुक्लं यथा वा तस्योक्तं नाशः ॥ २५ ॥ गदेश
निस्पर्शनं विष्णुलिंगे निष्पिठि निष्पिंढ
जितप्रयासि ॥ कृष्णोऽवेनायकयदारत्तोश्च
तग्रहोऽश्रुणीयचूर्णयारीनः ॥ २६ ॥ तं यातुध
नान्प्रमथयेत्तमान्द्रपिशाचविप्रग्रहघ्नो
रदृष्टीनः ॥ दरेन्दविडावयकस्रपूरितोभीम

वर्द्धभूषणाः ३० यथाहिभगवानेवमस्तु
नःसःसच्चयन सत्यमानेननःसर्वथापुन
प्राप्तुमदवाः ३१ तथैकान्त्यानुभावात्
विकल्परहितःस्वयं भूषणाद्युधलिंगा
स्त्रिधनैःशक्तीःस्वमायया ३२ तेनैवसत्य
मानेनसर्वज्ञोभगवान्हरिः ३३ पालसर्वैःस्व

ना०
क०
१२

हृषीर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥३२॥ विदित्तु दित्तु
धर्मयः समंतादंतर्वहिर्भगवान्नारसिंहः ॥
प्रहापय लोकभयं स्वनेन स्वतेजसाग्रस्त
समस्ततेजाः ॥३३॥ मद्यवन्निदमाद्यातं वर्म
नारायणात्मकं ॥ विजेष्य स्पृजसायेन दं
शितो सरयूचपान ॥३४॥ एतद्धारय मा ए

स्तुवंयेपश्यतिचक्षुषा॥ पदाकासंस्पृष्टो
 तस्यःसाधुसात्सविमुच्यते॥ ३५॥ नकुत
 श्रिद्धयंतस्मविद्याधारयतोभवेत्॥ राज
 दस्युग्रहादिभ्योव्याघ्रादिभ्यश्चकर्हिचि
 त्॥ ३६॥ इमांविद्यापुराकश्चित्कोशिको
 धाम्यनद्विजः॥ योगधारणयास्वांगंज

ना०
क०
१३

होसमरुधन्वनि॥३०॥तस्योपरिविमाने
नगंधर्वपतिरेकदा॥यथोच्चिरयस्त्रीभि
र्वत्तीयत्रद्विजत्तयः॥३१॥सांगनोन्पषत
त्तद्यःसविमानोह्यर्वाक्शिराः॥सबा
लविल्ववचनादस्यीन्पादायविस्मितः
३२॥प्रास्पप्राचीसरस्वत्यास्नात्वाधाम

समन्वगात् यद्दंशृणुयात्कालेयोधा
इतिवाहृतः तं नमस्यंतिभूतानिमुच्युते
सर्वतोभयान् ४० एतांविद्यामधिगता
विष्णुरूपास्तक्रतुः त्रैलोक्यसदंमीव
भुजेविनिर्जित्यमयेसुरान् ४१ इतिनाम
यणकवचं संपूर्णं ॥ शुभमस्तु ॥ ॥

दशा.
स्तो.
१४

ॐ नमो नारायणाय ॥ ॐ प्रथमे मत्स्य रूपे
एष विष्टो जलसागरे ॥ हरिर्नारायणः कृ
ष्णस्तं विष्णुं शरणं श्रये ॥ द्वितीये कूर्म रू
पेण भूमिः शिरसि धारिता ॥ पृथिवीपालि
तायेन तं विष्णुं शरणं श्रये ॥ तृतीये सूक
रेणैव ह्युद्धृता च वसुंधरा ॥ कृतं समुद्र

मयनंतं ॥ ३ ॥ चतुर्थेन रसिंहेन हतो येनै
वलीलया ॥ हिरण्यकशूपपुर्नामते विस्रं
॥ ४ ॥ पंचमेन तुरूपेण बलिदानबंधनं
कृतं वामनरूपेण तं विस्रं ॥ ५ ॥ षष्ठे पारश्व
रामेण जमदग्नि सुतेन तु ॥ क्षत्रियानिह
तायेन तं विस्रं ॥ ६ ॥ पुनर्दाशरथिभूत्वा रा

दश
स्तो.
१५

मभदेण सप्तमे रावणे निहतो येन तं विस्म
०० भूत्वा यडकुले पुत्रो हाष्टमे हि कृत
स्तथा कंसासुरवधो येन तं विस्मं ०० न
वमेवुद्धरपेण योगज्ञानचसाधितं वि
षयानि हतयेम तं विस्मं प्राणं श्रये ॥ १ ॥
पुनः कलियुगे च किं रूपी विष्णुर्भवति

क्षति॥ विनाशायै च स्नेहानां तं विष्णुं श
 रणां प्रये ॥ १० ॥ मत्स्यः कूर्मो वराहा च नर
 सिंहो नृवा मनः ॥ रामो रामश्च कृष्णश्च बुध
 कर्कः कीर्तयेव च ॥ एतानि दृष्टानानि प्रभाते तु
 पठेत्सदा ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं
 गच्छति ॥ इति दृष्टावतारस्तोत्रम् ॥ ॥ ॥

रामा
ख.
१५

श्रीरामचंद्रायनमः॥ श्रीरामरामरचुनंदन
रामरामश्रीरामरामभरतायजगरामराम
॥ श्रीरामरामरणककेशरामरामश्रीरा
मरामशरणंभवामराम॥ श्रीरामराम
सकलेश्वररामरामश्रीरामराममनुजे
श्वररामराम॥ श्रीरामरामधनुजेश्वरा

मरामश्रीरामरामशरणंभवामराम॥
 श्रीरामरामकमलाशयकरामरामश्री
 रामरामकमलेक्षारामरामश्रीरामर
 मकमलाप्रियरामरामश्रीरामरामशर
 णंरामराम॥ श्रीरामरामकरुणानयरा
 मरामश्रीरामरामकरुणेश्वररामराम

भव

कैलासकर

रा०
अ०
२७

श्रीरामरामशरणंभव रामराम श्रीरामराम
मशरणं॥४॥ श्रीरामराम सकलाश्रय
राम श्रीरामरामजगदाश्रयरामराम
श्रीरामराममृगयाश्रयरामराम श्री
रामरामशरणंभव रामराम॥५॥ श्रीराम
रामगुणभूषणरामराम श्रीरामराम

गुणसागररामराम श्रीरामरामगुणभा
जनरामराम श्रीरामरामप्रारणं ॥ ६ ॥ श्रीरा
मरामडुरितान्तकरामराम श्रीरामरामध
नुजान्तकरामराम श्रीरामरामनरकान्तक
रामराम श्रीरामरामप्रारणं भवरामराम
॥ श्रीरामरामसुकविप्रियरामराम श्री

रा०
अ०
१८

रामराममुजनप्रियरामरामश्रीरामरा
ममुनिप्रियरामरामश्रीरामरामश
रणभवरामराम॥ रामरामेतिरामेति
रामेतिरामेतिरामेति॥ सहस्रनामततुल्यं
रामनामचरानने॥ रामाष्टकमिदं पु
ण्यं ये पठन्त्यमृतीपमं॥ सर्वा लोकान

तिक्कम्य यांति ते वै स्वयंपदं ॥ १० ॥ इति रामा ॥
 षट्कं संप्रणं ॥ ॥ ॥
 ॐ नमो नारायणाय ॥ ॐ प्रातः स्मरामि भव
 भीतिमहार्तिश्रोतये नारायणं गरुडवाह
 नमं जनाभं ॥ ग्रहाभिभूतवरवारणमुक्ति
 हेतुं च कायुधं तरुणवारिजपत्रनेत्रम् ॥

विष्णु
स्तोत्र
१२

प्रातर्नमामिभजनसावचसावमूर्ध्नापादार
विंदयुगलं परमस्यपुंसः ॥ नारायणस्य नि
रयार्णवितारस्य पारायणप्रणवविप्रप
रायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामभयंक
रं तेषां सर्वजन्मकृतपापभयापहृत्यै
वोयाहवक्त्रपतितां द्विगजेन्द्रघोर ॥ शो

कषणाग्रामकोरो हृतशंखचक्रः॥३॥ श्री
 कचयगुरुमिदं हतुरुप्राययः पठेत॥
 लोकत्रयगुरुस्तस्मै दद्यादात्मपदं हरिः
 ॥ मूर्धनःफलगुणाः पार्थः किरीटीश्वेत
 वाहनः॥ वीभत्सो विजयः कृष्णः सव्यसा
 वीधनं जयः॥ एतान्पुर्जननामानि प्रातरु

विष्णु
स्तो-
२०

प्राययः पठेत ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णु
लोकां समगच्छति ॥ ॥ ॥ कर्कोटकस्य नागस्य
दमयंत्या नलस्य च ॥ दत्तपाणिस्त्रिराजेंद्रकी
र्तनं कलिनाशनं ॥ ॥ ॥ दाता कर्णे च लि
दाता दाता जीमूतवाहनः ॥ हरिचंद्रसमा
दातान भूतान भविष्यति ॥ ॥ ॥